

mark væsentligst staar i Forretningsforbindelse, er gennemført Moratorieforanstaltninger“. „Derimod“ — hedder det videre — „fremhæves det fra alle Sider, at et *indenlandsk* Moratorium kun i ringe Grad er paakrævet, og fra forskellige Sider fraaades et saadant som en endog meget betænkkelig Foranstaltning. Idet *Regeringen* i og for sig vel kan *tiltræde denne Anskuelse*, finder man dog, at der vil kunne være Grund til for den indenlandske Gælds Vedkommende at indrømme Skyldnere, der paa særlig Maade rammes af de foreliggende overordentlige Forhold, *Adgang til en lempelig Afvikling af deres Gæld*. Da det ikke skønnes muligt at opstille en principiel Rettesnor for, i hvilke Tilfælde Henstand bør gives, gennem en Betegnelse af Fordringens Art, men man netop mener, at samtlige foreliggende Omstændigheder bør tages i Betragtning, har man anset for rettest at lade Dommeren skønne i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt den begærede Henstand bør indrømmes.“

Hovedbestemmelsen i det af Regeringen fremsatte Lovforslag lød, for saa vidt angaar den *indenlandske* Gæld saaledes: „Hvis en Skyldner, der sagsøges for en før den 1. August 1914 stiftet Gæld, paastaar, at han er kommet i Betalingsvanskelighed paa Grund af de foreliggende overordentlige Forhold, er Domstolen indtil den 1. Oktober 1914 bemyndiget til at indrømme ham en Betalingshenstand ved at udsætte Sagens videre Forfølgning i saa lang Tid, som den skønner, at Betalingshenstand er begrundet, dog ikke ud over 3 Maaneder.“ Et Mindretal indenfor Folketingets Udvalg (Birch, J. C. Christensen, Thomas Larsen, Neergaard, P. Th. Nielsen og Jensen-Sønderup) kunde kun slutte sig til Tanken om, hvad Mindretallet kalder „et *indenlandsk* Moratorium“, hvis dette¹⁾ „kun tilsigter at bøde paa de Ulemper, som maatte opstaa for den enkelte Borger som Følge af, at han paa Grund af Moratorieforanstaltninger i Udlandet ikke kan drage sine Tilgodehavenderfra ind.“ I Overensstemmelse hermed stillede Mindretallet Ændringsforslag om at indskrænke Bestemmelsen til det Tilfælde, at Debitor „som Følge af Moratorieforanstaltninger i Udlandet, der for en Tid afskærer ham fra at inddrive sit Tilgodehavende der, ikke har kunnet faa dette ind til oprindelig fastsat Tid.“ Udvalgets Flertal (Bang, Ivar Berendsen, Rasmus Hansen (Viborg A. 4. V.), Hauge, Mads Larsen, Valdemar Olsen, Povlsen, Schovelin og Stauning) sluttede sig derimod til Lovforslaget, idet det dog stillede Forslag om Ændringer paa enkelte Punkter. Saaledes foresloges i det ovfr. citerede Stykke „1. Oktober“ ændret til „10. Oktober“, og Ordene, „at han er kommen i Betalingsvanskelighed paa Grund af de foreliggende overordentlige Forhold“ ændrede til: „at han paa Grund af de foreliggende overordentlige Forhold ikke kan betale“. Flertallet foreslog derhos tilføjet Bestemmelserne om Adgangen for